

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

פו.

עין משפט
נר מצוה

[א] גיר' ע"י רב' דבר בר מרין, (ג) לטול מן. ספ. ג. (ד) ונפיל מן. ע"ש. (ה) טוכה טז. [ו] ע"ש כמה שטינים גם כפולגמא דב"ש וכו' איתא שם להפיק וכו' ע"ש מר"ט ד"ה צ"ש. (ז) סדר ההשנה וכו' ג' גרסין בין מלמעלה בין מלמטה וכו' ע"ש מר"ט גרסין נאן סבור הו"ק רבי שזה עשיר יותר מן בוניים,

פנו מקום לכן מאתים מנה. כלומר מקום חשוב יותר בין גדולים לפי כבוד עשרו: אביו של זה. בוניים: גדלים הללו שאין נראה עשיר כל כך: אימתי יש עולם. בזמן שיש בו עשירים שגומלין (ו) ומונחין מנוונות לעניים והם ינכרוהו: מן. לשון מנוונות: גנון יסד של מהריש"א. קבלי"אל הוא תפיסת יד: דבר היש"א בשבת. אינו תפיסת יד ואוסר דאי בעי שקיל ושדי ליה לזראי: עשויים. של גדול תפוחות גדולות: מתנ"י. הרי זה אוסר. לדירה בלא בעלים שמה דירה: אינו אוסר. דלאו שמה דירה: רבי יוסי. נמי סבירא ליה לאו שמה דירה מיהו נכרי אוסר שמה יבא היום: הסיח דירת ביתו מלבו: גב' ודוקא צנו. דעבד איניש דדייר אלל חתנו אלל בנו אין אדם מקסח דעתו מצינו לדור אלל לתנו שמה מתקוטט ויאל: נלגא. וזכר כגון חתנו: גורייתא. נקצה כגון חתנו: מתנ"י. צור שצין שסי חלירות. תליו צנו ותליו צנו: אין מלאין הימנו. שזה מנמלא מרשות חבירו ד' וכו' לפחות מארבעה חולל לא: בא"ד צבור שצין שמי חלירות ונזונה על רחבה וכו' למה לך קורה לגלל וחיבת שם נכחה: (א) בא"ד וק"ל נמי דעבד לגבי אביו. ר"ב ע"י חתנו: פ"ק דף טו ב"ה אב"ד לעטמיה: (י) בא"ד גבי הא דקאמר טעון שקילה:

תורה אור השלם

1. יבש עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצירה: תהלים ט א

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אימתי וכו' שגומלין חסד ומנוחין: (ב) ד"ה למעלה ממש סמוך לשפתו: (ג) תו"כ ד"ה קורה בין יורדין וסומנין יהא בין חלל המחיצות וכו' לפחות מארבעה חולל לא: בא"ד צבור שצין שמי חלירות ונזונה על רחבה וכו' למה לך קורה לגלל וחיבת שם נכחה: (א) בא"ד וק"ל נמי דעבד לגבי אביו. ר"ב ע"י חתנו: פ"ק דף טו ב"ה אב"ד לעטמיה: (י) בא"ד גבי הא דקאמר טעון שקילה:

גליון הש"ס

גב' רבי מכבד עשירים. נלקוטי מהרי"ט סג"ל ד"ל ממוך שדי עטמו היה עשיר מנפול לך הרגיל עטמו מפני עשירים מדי להלכות להטעם שיכבדו ג"כ אמו כשכל עולם ולא כשכל חורכה עלה רחב להשתמש כמטה של תורה לטעון עטמה להגדיל בה ע"כ: תו"כ ד"ה קורה וכו' דאפילו קורה משום מחיצה קוריה יתא. עין לעיל דף ח ע"כ מ"ה מניח:

לעזי רש"י

קבלי"אל [א] קבלי"אל. יחד. וי. די.

מוסף רש"י

ר' יהודה אומר אינו אוסר. הואיל ואינו עשיר (וע"ל מו). וכרי אוסר. אף על פי שיש עשירי שהרי יכול לנאף זה וזה הסיח מן גב', אלא יתבאר משהך מכאן ולא צא מערב שמה הסיח וכו' לא מלכו כל השנה שהרי לא יבא, להך כמאן דלית לה להך דירה בעלים דמי (סו). לשבות אצל בתו. מאתם אפילו בכותה עשיר (סו). בור שבין שתי החצירות. תליו כחצר זו ותליו כחצר זו ומחילה זו המחלוקת והמחלוקת בין על פי הבור ואין פתח בעיניהם ע"כ מן שם או. אין כמולאין כמובן בשבת לא זו ולא זו, לפי ששמי

תורה אור השלם

1. יבש עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצירה: תהלים ט א

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אימתי וכו' שגומלין חסד ומנוחין: (ב) ד"ה למעלה ממש סמוך לשפתו: (ג) תו"כ ד"ה קורה בין יורדין וסומנין יהא בין חלל המחיצות וכו' לפחות מארבעה חולל לא: בא"ד צבור שצין שמי חלירות ונזונה על רחבה וכו' למה לך קורה לגלל וחיבת שם נכחה: (א) בא"ד וק"ל נמי דעבד לגבי אביו. ר"ב ע"י חתנו: פ"ק דף טו ב"ה אב"ד לעטמיה: (י) בא"ד גבי הא דקאמר טעון שקילה:

גליון הש"ס

גב' רבי מכבד עשירים. נלקוטי מהרי"ט סג"ל ד"ל ממוך שדי עטמו היה עשיר מנפול לך הרגיל עטמו מפני עשירים מדי להלכות להטעם שיכבדו ג"כ אמו כשכל עולם ולא כשכל חורכה עלה רחב להשתמש כמטה של תורה לטעון עטמה להגדיל בה ע"כ: תו"כ ד"ה קורה וכו' דאפילו קורה משום מחיצה קוריה יתא. עין לעיל דף ח ע"כ מ"ה מניח:

לעזי רש"י

קבלי"אל [א] קבלי"אל. יחד. וי. די.

מוסף רש"י

ר' יהודה אומר אינו אוסר. הואיל ואינו עשיר (וע"ל מו). וכרי אוסר. אף על פי שיש עשירי שהרי יכול לנאף זה וזה הסיח מן גב', אלא יתבאר משהך מכאן ולא צא מערב שמה הסיח וכו' לא מלכו כל השנה שהרי לא יבא, להך כמאן דלית לה להך דירה בעלים דמי (סו). לשבות אצל בתו. מאתם אפילו בכותה עשיר (סו). בור שבין שתי החצירות. תליו כחצר זו ותליו כחצר זו ומחילה זו המחלוקת והמחלוקת בין על פי הבור ואין פתח בעיניהם ע"כ מן שם או. אין כמולאין כמובן בשבת לא זו ולא זו, לפי ששמי

דעריבי מיא. פי' ואין היכר הפרשה זייניהם אלל אס יש היכר אע"פ שהמים נאזק זה לזה זה לא קפיד דאי היה קפיד לא היה מעיל אפילו מחילה של גדול כדאמרין זמי שהולאוהו (לעיל דף מט.) **צריך שיראו ראשי קנים** אע"פ אצל המים טפה. ואין נראה כפירוש הקונטרס דצ"ש צעו מחילה מפסקת עד התהום אלל שמהא י' טפחים בתוך המים ואפילו המים עמוקים הרבה ועריצי מים מתחת המחילה סגי זהכי לצ"ש כיון שיש היכר מחילה עשרה בתוך המים וצ"ה צעו מחילה עשרה למעלה חוץ מן המים וטפה בתוך המים כדקאמר לר"ך שישקע ראשי קנים זמי טפה: **קורה ארבעה** מתרת בחורבה. פי' צונקטרס דלהכי נקט רחב ארבעה דכי אמרת חודין יורדין וסומנין (ו) יהיה בין חלל המחילה ד' דמחילה העשויה לפחות מארבעה חללה לא שמה מחילה משמע מתוך ואמת חצו וצורה. רבה רב רב הונא אמר אפי' יחד לבעל חצר אוסר ושאינו ניטל בשבת אפילו ושאני ניטל בשבת אינו אוסר. פי' אם לבעל החצר בבית ההוא רבד הניטל בשבת, יתכן שיומין לבעל הבית (א) ליתול החצר לנטול (ב) בשבת. וישלנו לבעל החצר שם תפוסת יד. לפיכך הדר שם אוסר עליו עד שיערב. אבל [א] הוא דבר שאינו ניטל בשבת, הואיל ואינו ניטל בשבת (א) אין רשות לבעל החצר לאותו בית. לפיכך הדר שם אינו אוסר עליו. מני', ר' שמעון אומר המחיצה ביתו והלך לשבות אצל בתו אפילו באוהב התיי אינו אוסר על בני חצר. אמר רב הלכה כר שמעון ודוקא בתו. דאמרין בתו לא שבאק ליה לטיפוס משהיה חיים. אבל אם הלך לשבות אצל בנו אוסר. שיתכן לו שיבא חיים בחצירו. וכל הוכח הדיינין דלמא אתי בשבת אסור. מתני', בור שבין שתי חצירות אין ממולין מנחה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה י' טפחים כו'. אמר רב הונא למשה דקאמי' במבטני למשה בבור קרוב למים. למעלה למעלה משו והוא על שפת הבור מטרוב. ורב יהודי אמר למטה מן המים, כלומר יהיו הקנים משוקעין במים למטה מן המים (ט) טפחים. ונאיין הקנים למעלה מן המים טפה. למעלה למעלה מן המים. היכר ולא מחילה דאפילו הוא משום מחילה הזורק לתוכו פטור משום דלא הוא מחילה אלל מדרבנן אלל כלומר לחי ולחי משום מחילה אלל קורה רבה בר אבוב ומיהו רב יעקב בר אבא שמוס שס

תורה אור השלם

1. יבש עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצירה: תהלים ט א

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אימתי וכו' שגומלין חסד ומנוחין: (ב) ד"ה למעלה ממש סמוך לשפתו: (ג) תו"כ ד"ה קורה בין יורדין וסומנין יהא בין חלל המחיצות וכו' לפחות מארבעה חולל לא: בא"ד צבור שצין שמי חלירות ונזונה על רחבה וכו' למה לך קורה לגלל וחיבת שם נכחה: (א) בא"ד וק"ל נמי דעבד לגבי אביו. ר"ב ע"י חתנו: פ"ק דף טו ב"ה אב"ד לעטמיה: (י) בא"ד גבי הא דקאמר טעון שקילה:

גליון הש"ס

גב' רבי מכבד עשירים. נלקוטי מהרי"ט סג"ל ד"ל ממוך שדי עטמו היה עשיר מנפול לך הרגיל עטמו מפני עשירים מדי להלכות להטעם שיכבדו ג"כ אמו כשכל עולם ולא כשכל חורכה עלה רחב להשתמש כמטה של תורה לטעון עטמה להגדיל בה ע"כ: תו"כ ד"ה קורה וכו' דאפילו קורה משום מחיצה קוריה יתא. עין לעיל דף ח ע"כ מ"ה מניח:

לעזי רש"י

קבלי"אל [א] קבלי"אל. יחד. וי. די.

מוסף רש"י

ר' יהודה אומר אינו אוסר. הואיל ואינו עשיר (וע"ל מו). וכרי אוסר. אף על פי שיש עשירי שהרי יכול לנאף זה וזה הסיח מן גב', אלא יתבאר משהך מכאן ולא צא מערב שמה הסיח וכו' לא מלכו כל השנה שהרי לא יבא, להך כמאן דלית לה להך דירה בעלים דמי (סו). לשבות אצל בתו. מאתם אפילו בכותה עשיר (סו). בור שבין שתי החצירות. תליו כחצר זו ותליו כחצר זו ומחילה זו המחלוקת והמחלוקת בין על פי הבור ואין פתח בעיניהם ע"כ מן שם או. אין כמולאין כמובן בשבת לא זו ולא זו, לפי ששמי

(א) חוץ מן חלל דל"ל יתכן שחזקו לבעל החצר לטעון הפתח כשנת וישלנו לבעל החצר שם תפוסת יד. לפיכך הדר שם אוסר עליו עד שיערב. אבל [א] הוא דבר שאינו ניטל בשבת, הואיל ואינו ניטל בשבת (א) אין רשות לבעל החצר לאותו בית. לפיכך הדר שם אינו אוסר עליו. מני', ר' שמעון אומר המחיצה ביתו והלך לשבות אצל בתו אפילו באוהב התיי אינו אוסר על בני חצר. אמר רב הלכה כר שמעון ודוקא בתו. דאמרין בתו לא שבאק ליה לטיפוס משהיה חיים. אבל אם הלך לשבות אצל בנו אוסר. שיתכן לו שיבא חיים בחצירו. וכל הוכח הדיינין דלמא אתי בשבת אסור. מתני', בור שבין שתי חצירות אין ממולין מנחה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה י' טפחים כו'. אמר רב הונא למשה דקאמי' במבטני למשה בבור קרוב למים. למעלה למעלה משו והוא על שפת הבור מטרוב. ורב יהודי אמר למטה מן המים, כלומר יהיו הקנים משוקעין במים למטה מן המים (ט) טפחים. ונאיין הקנים למעלה מן המים טפה. למעלה למעלה מן המים. היכר ולא מחילה דאפילו הוא משום מחילה הזורק לתוכו פטור משום דלא הוא מחילה אלל מדרבנן אלל כלומר לחי ולחי משום מחילה אלל קורה רבה בר אבוב ומיהו רב יעקב בר אבא שמוס שס

על רבא מיתר על כן א"ר יהודה * דאפילו קורה משום מחילה דאורי' טועה היה וליתא דאפילו ל"מ משום מחילה לא הוא אלל מדרבנן וכן משמע בצוק כל גבות (לקמן נה). דמוכח אב"י לרבה מצרייתא דיתר על כן דשתי מחילות דאורייתא מדמתיר צקורה מכאן וקורה מכאן אע"ג דקצר אב"י דקורה משום מחילה אלל ודאי לא הוא אלל מדרבנן מיהו יש לדמות דלדצרו דרבה קא מותיב דקצר דהוא משום היכר קורה

על רבא מיתר על כן א"ר יהודה * דאפילו קורה משום מחילה דאורי' טועה היה וליתא דאפילו ל"מ משום מחילה לא הוא אלל מדרבנן וכן משמע בצוק כל גבות (לקמן נה). דמוכח אב"י לרבה מצרייתא דיתר על כן דשתי מחילות דאורייתא מדמתיר צקורה מכאן וקורה מכאן אע"ג דקצר אב"י דקורה משום מחילה אלל ודאי לא הוא אלל מדרבנן מיהו יש לדמות דלדצרו דרבה קא מותיב דקצר דהוא משום היכר קורה

לחומה בצורה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש ברחבה ארבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לנטול תחתיה דאמר שני חודים יורדין וסומנין דסכר לה כרבי ישמעאל כר"י דאמר (לקמן ע"ג) מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט ארבעה דכי אמרת חודים יורדין וסומנין יהא בין חלל המחילות ארבעה דמחילה העשויה לפחות מחלל ארבעה אינה מחילה: מתרת

לחומה בצורה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש ברחבה ארבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לנטול תחתיה דאמר שני חודים יורדין וסומנין דסכר לה כרבי ישמעאל כר"י דאמר (לקמן ע"ג) מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט ארבעה דכי אמרת חודים יורדין וסומנין יהא בין חלל המחילות ארבעה דמחילה העשויה לפחות מחלל ארבעה אינה מחילה: מתרת